

Wyrok Sądu z dnia 3 lutego 2021 r. – Moi / Parlament(Sprawa T-17/19) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Parlament – Mobbing – Decyzje przewodniczącego Parlamentu stwierdzające zaistnienie mobbingu wobec dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz nakładające na posła do Parlamentu Europejskiego sankcję w postaci utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni – Artykuły 11 i 166 regulaminu Parlamentu – Wewnętrzne postępowanie odwoławcze – Decyzja prezydium Parlamentu utrzymująca w mocy nałożoną sankcję – Artykuł 167 regulaminu Parlamentu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin do wniesienia skargi – Dopuszczalność – Prawo do obrony – Odpowiedzialność pozaumowna]

(2021/C 329/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giulia Moi (Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Pisano i P. Setzu)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele T. Lazian, S. Seyr i M. Windisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, tytułem żądania głównego, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności różnych aktów wydanych w ramach wszczętego wobec skarżącej postępowania w sprawie ustalenia i ukarania przypadków mobbingu, oraz, tytułem żądania ewentualnego, żądanie stwierdzenia zbyt daleko idącego lub nieproporcjonalnego charakteru sankcji nałożonej na nią i jej zastępcę w stosunku do sankcji przewidzianej w art. 166 lit. a) regulaminu Parlamentu, a także, po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie zasądzenia od Parlamentu odszkodowania na jej rzecz oraz nakazanie przewodniczącemu Parlamentu ogłoszenia tej informacji na posiedzeniu plenarnym Parlamentu.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 2 października 2018 r. stwierdzającej, że działania Giulii Moi w stosunku do jej dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych stanowią przejaw mobbingu, decyzji przewodniczącego Parlamentu z dnia 2 października 2018 r. o nałożeniu na G. Moi, w charakterze sankcji za jej działania w stosunku do jej dwóch akredytowanych asystentów parlamentarnych, które zostały uznane za przejaw mobbingu, utraty prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres 12 dni, oraz decyzji prezydium Parlamentu z dnia 12 listopada 2018 r. w sprawie odwołania wewnętrznego wniesionego przez G. Moi w dniu 16 października 2018 r. na podstawie art. 167 regulaminu Parlamentu.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Włochy / Komisja(Sprawa T-265/19) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Włochy – Rozliczenie rachunków – Rozliczenie zgodności – Korekty finansowe – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Ryzyko poniesienia szkody finansowej – Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 – Rozporządzenie (WE) nr 885/2006 – Pierwsze ustalenie administracyjne lub sądowe – Istnienie nieprawidłowości]

(2021/C 329/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, którego wspierali R. Guizzi, A. Giordano i L. Vignato, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi, J. Aquilina i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności w części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/265 z dnia 12 lutego 2019 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2019, L 44, s. 14) w zakresie, w jakim dotyczy niektórych wydatków poniesionych przez Republikę Włoską.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/265 z dnia 12 lutego 2019 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii niektóre wydatki poniesione przez Republikę Włoską w kwocie 305 122,74 EUR.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Republika Włoska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2021 r. – Welter's / EUIPO (Kształt uchwytu z włosiem)

(Sprawa T-624/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie trójwymiarowego unijnego znaku towarowego – Kształt uchwytu z włosiem – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 329/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Welter's Co. Ltd (Touliu, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat T. Meinke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Söder, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2019 r. (sprawa R 2428/2018-5) dotyczącą rejestracji trójwymiarowego oznaczenia tworzonych przez kształt uchwytu z włosiem jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Welter's Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.